

N:o 126.

Af herr **J. P. Jansson** i Saxhyttan, om höjning af anslaget till arbetareförsäkringsfonden.

Då det vid sistlidet års riksdag af Kongl. Maj:t framlagda förslag om beredande af pension eller lifränta åt arbetare afslogs, så kändes detta utan tvifvel smärtsamt för den stora mängden af medborgare inom vårt land, som befinner sig i den olyckliga ställning att nödgas lefva i oro och ängslan öfver att på ålderdomens dagar sakna sin nödtorftiga bergning, och det må väl vara förlåtligt, om en del intogs af misströstan och öfvergaf hoppet om att Riksdagen ville göra något för att afhjelpa detta beklagansvärda tillstånd.

Men ehuru hittills framlagda förslag angående arbetareförsäkringen icke kunnat vinna bifall, så läser dock ingen inom Riksdagen hysa den tanken, att arbetareförsäkringsfrågan därför är fallen. Af den uti denna fråga vid förra Riksdagen förda diskussionen framgår oförtydbart, att Riksdagen önskade densamma endast, så att säga, bordlagd, för att, så snart meningarna om bästa sättet för dess lösning hunnit stadga sig, ånyo framkomma. Häraf bör man väl ock med skäl kunna draga den slutsatsen, att den tid icke är så långt aflägsen, då arbetareförsäkringen varder genomförd.

Enligt skedd utredning kommer dock för denna försäkring betydliga belopp att erfordras, särskildt på det att, såsom allmänt önskas, pensionsförmånerna må komma äfven den nu varande generationen till del. Under sådant förhållande och i betraktande af statskassans rika tillgång anser jag, att till arbetareförsäkringsfonden bör i riksstaten för nästa år afsättas ett belopp af minst 3,000,000 kronor.

På grund häraf får jag vördsamt föreslå,

att Riksdagen måtte höja det af Kongl. Maj:t till arbetareförsäkringsfonden i 1900 års stat begärda anslag 1,400,000 till 3,000,000 kronor.

Stockholm den 28 januari 1899.

J. P. Jansson.